

tidligere behandlet, men naturgassens eget liv er jo en historie for sig, selv om succesen og en del af den stammer fra selve kraftvarmekonceptet.

Med udgangspunkt i det statsejede DONG – hvis ejerform, bevares, ikke er en plante, der gror i Venstres baghave – så må jeg tilstå, at dygtige embedsmænd har fundet ud af, hvor de højstydende malkekøer står i besætningen såvel direkte som indirekte set: Direkte, når man elegant tager 250 mio. kr. i kassen, som en særlig udbyttebetaling til finansiering af finanslovens første halvår 1997; indirekte, når man præsenterer L 217, hvor denne ekstraindtægt på 500 mio. kr. pr. år – voksende til 700 millioner – bliver flyttet over i de regionale gasselskaber. Naturgasafgift på 75 pct., javel, det efterlader en skyggeafgifteeffekt på 25 pct. til markedet, men ikke et ord om, hvad Dangas skal have for de gas-mængder, der skal sælges ud over de mængder, der ligger i 4. juni-aftalen.

Dette vil – sagt til ministeren – heller ikke under normale omstændigheder være noget problem. Det kræver bare et marked, men det har vi ikke. Man køber kun gassen i Danmark ét sted, nemlig hos Dangas – med andre ord hos staten – og det ligner til forveksling det private polske landbrug før Berlinmurens fald: Køb din vare i statsbutikken og sælg din vare i statsbutikken. Problemet ligger fortsat uløst. Venstre vil gerne hjælpe med vejledning og gode råd på dette område.

Vedrørende DONG's præstationer i almindelighed, så må jeg sige, at trods statsfavorisering på en række områder er det Venstres opfattelse, at man på ledelsesplan i DONG gør, hvad man kan for at markedsorientere selskabet til en snarlig privatisering, samtidig med at selskabets politiske tæft er imponerende. Afvikling af Dofas A/S var på høje tid og et godt signal på markedet, hvilket Venstre har peget på i mange år.

Til slut må jeg sige, at det er en fysisk umulighed at behandle hele den danske energi og den dertil knyttede miljøsektor på 10 minutter. Men jeg har på Venstres vegne behandlet de overordnede og for os vigtige elementer i den førte politik. Jeg har derfor ikke kommenteret andre af ministerens meritter, såsom NESA-loven, ligesom der ikke har været tid til at aflevere al rosen, såsom regulering af biomasseaftalen m.v. Men alt i alt: Lidt ros og megen ris, for meget miljø og stat, for lidt energi og privat.

På baggrund af disse ord vil jeg gerne på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

- »Folketinget pålægger regeringen
- at sikre fortsat anvendelse af kul i kraftvarmeværker, hvor kul indgår som en del af det samlede brændsel i kombination med miljøvenlige brændsler for at fastholde og udbygge danske multibrændselsteknologier,
 - at sikre private og virksomheder adgang til at investere i havvindmøller og samtidig fjerne bopælskriteriet for investering i havvindmøller,
 - at erstatte regeringens grønne afgifter over for erhvervslivet med en målrettet international indsats for ens forpligtende CO₂-afgifter,
 - at arbejde målrettet internationalt for de af Europa-Kommissionen foreslåede reduktionsmål,
 - at arbejde målrettet internationalt for fælles regler for omsættelige miljøtilladelser samt
 - at arbejde målrettet internationalt for fælles regler for fælles gennemførelse af reduktionsmål.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 94).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter også i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Vi kunne jo opleve, at Venstres ordfører her fra talerstolen priser den store eleksport, ja, nærmest jubler over den store eleksport og glæder sig over den store indvinding af olie og gas fra Nordsøen. Jeg har hæftet mig ved det, der er udgået fra Energistyrelsen, hvor man netop siger, at når Danmark har problemer i 1996 med CO₂-regnskabet – faktisk har et stigende udslip – så skyldes det de to forhold.

Jeg vil derfor gerne bede hr. Peter Hansen-Nord om at forklare os, hvordan man med den indstilling kan sikre målene i »Energi 2000«, som Venstre i hvert fald har sagt at det går ind for. Hvordan har man egentlig tænkt sig at realisere den målsætning også set på baggrund af det, der i øvrigt blev sagt om, at kulturen efter Venstres opfattelse fortsat skal have en meget stærk placering?

Det er i øvrigt med hensyn til de fælles afgifter, som Venstres ordfører taler meget for, lige-